

XII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov angaaende Begunstigelser i Henseende til Brugen af Stempet Papir.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de November 1862.)

Nærværende Lovudkast har til Formaal, i Genhold til Loven af 19de Februar 1861 om Brugen af stempet Papir § 76, at afgjøre, hvilke af de særlige Friheder og Begunstigelser, der ved Love, Privilegier eller andre Bestemmelser ere forundte visse Personer, Kommuner, Stiftelser eller Instituter, fremdeles skulle blive gjældende. Det fremgaar af Lovudkastets Motiver, at den i det nævnte Lovbud foreskrevne Beskjæftigelse og Omgang behørigt har fundet Sted, og Udvalget skjøner ikke rettere, end at Lovudkastets Bestemmelser i det Hele maa siges at være byggede paa en omhyggelig og omsigtfuld Afveining af de forskellige Hensyn, som maae gjøre sig gjældende ved den Afgjørelse, der skal træffes. Det er imidlertid forekommet Udvalget, at der dog for de i § 3 omtalte Sparekasser og Bankers Bestemmende turde være Anledning til at gaar noget videre end Udkastet, — Noget, hvorom ogsaa Bestyrelserne for en stor Deel af Landets Banker have henvendt sig med Andragender til Udvalget.

Disse Instituter, hvis Virksomhed have en saa væsentlig Indflydelse paa Omsætningen her i Landet, have hidtil alle nydt Fritagelse for Brug af stempet Papir eller ialtfald Moderation med Hensyn til de Forskrivninger og Gjældsbreve, som deres Debitorer have havt at indstede til dem, og navnlig have de to betydeligste, Privatbanken og Laanbanken i Kjøbenhavn, nydt fuldstændig Frihed med Hensyn til Forskrivninger mod haandfaaet Pant. Denne Art af Laan indtager en meget betydelig Plads i disse Instituters Virksomhed og dermed i den almindelige Om-

fætning, og af Hensyn hertil har Udkastet derfor ei heller foreslaaet fuldstændig Ophævelse af den hidtil nydte Frihed, men bragt i Forslag, at disse Forskrivninger, naanseet at den i samme omhandlede Gjæld sikkes ved Pant, i Fremtiden skulle kunne udfærdiges paa det for simple Gjældsbreve foreskrevne Stempelpapir. Det maa nu vistnok erkendes, at den Skat, der saaledes paalægges denne Forretningsgreen, i og for sig ikke er meget betydelig, men sees der hen til, at det hele Beløb, som derved vil kunne indvindes for Statskassen, efter de Oplysninger, som have været Udvalget forelagte, i det Højeste kan anslaaes til henimod 2000 Rd., medens Beskatningen dog altid vil være følelig for Debitorerne, ja at det kan forudsæes, at Stempelpligten vil virke hæmmende paa de private Bankers Forretninger, idet Laantagerne fortrinsviis ville flytte til Nationalbanken, hvor de ikke tvinges af nogen Stempelpligt, — at saaledes en Konkurrence, der har vilst sig meget gavnlige, vil ophøre eller lide Afbræk, og derved selv den lidet betydelige Indtægt, som Staten efter de nærværende Forhold vilde opnaae, maa antages at blive formindsket, skjøner Udvalget ikke rettere, end at der i den almindelige Omsætnings Interesse er Grund til at fritage denne Art af Forretninger for Stempelbyrde. I Overensstemmelse hermed skal Udvalget derfor gjøre Forslag til Endring.

Ved Siden heraf gaar de ovennævnte Andragender endvidere ud paa, at der skulde indrømmes Transportfrihed for Beviser for Indlaan, Depositobeviser og Recipiser, ligesom ogsaa paa Ophævelse af Loven af 19de